

Publicerad 2008-04-23 18:17 av Mercutio

En historia om Fan eller vad helst ni vill kalla honom.

Fans sista resa

Drycken flyter ner i sitt fat
Glider sakta längs urnans kant
Blandas snabbt ihop med hat
Och kastas ut från bergets brant

Ner på den by som legat har
Och alltid varit lugn och skön
På just denna plats i alla da'r
På våren så stillsam och grön

Drycken flyger i stora droppar
Landar på människor, hus och tak
Så ser jag något från berget hoppa
Nu ska Fan göra slag i sak

Han springer snabbt mellan hus och rum
På snabba ben och ondska i mängder
Byn den ligger där alldeles stum
Fan springer snabbt längs gatornas längder

In genom grind och tysta hus
Springer han fort men stilla ändå
Han rör sig i ett glädjerus
I kontrast till dem han hälsar på

Han flyter fram på smala ben
Med knotiga kotor och eldig blick
Blåser fram likt vinden som ven
Gör sitt jobb med snabba stick

Från halsen bär han onskans sjal
Som han slängde om sig vid nattens start
Han dansar runt i hatets bal
Från hus till hus i ruskig fart

På huvudet bär han den mörkaste hatt
Som efter varje husbesök
Blir ännu svartare likt denna natt

Och sätter varje hus i rök

Vem visste detta när natten falla
När barn och brasa sjöng i takt
Lyckligt ovetande var då alla
Om Fans enorma makt

Men så flög han ändå, åter ner
Förstörde allt med hopplös kraft
Hans mörka, kraftiga käftar ler
När han droppar med dödens saft

Skrattet skriker i den mörka natten
Allt detta har jag sett
Fan slår sig ner och tar av sig hatten
Nu har han gett ifrån sig sitt sista bett

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mercutio med Poeter.se id #22716 innehar upphovsrätten